

der er særlig berørt af Nedskæringerne paa de sociale Love. Indenrigsministeriet har i Forhold til 1927—28 en Nedgang paa 7 200 000 Kr., hvori dog ogsaa indgaar en Formindskelse af Rentetilskud i Henhold til Lovene af 1918, en Formindskelse, der er paa 2 196 000 Kr. Næst efter kommer Sundhedsministeriet med en Nedgang paa 5 637 000 Kr., Justitsministeriet med 621 000 Kr., Kirkeministeriet med 562 000 Kr. og Udenrigsministeriet med 444 000 Kr.'s Nedgang. For de øvrige Ministerier er Nedgangen ringere.

Paa fire Paragraffer er der Opgang, nemlig for Krigsministeriet med 2 503 000 Kr., Marineministeriet med 1 282 000 Kr., Undervisningsministeriet med 150 000 Kr. og Pensionsvæsenet (§ 25) med 25 000 Kr. Hvad de to militære Ministerier angaar, skyldes Opgangen følgende Forhold: at de Nedsættelser, der fandt Sted i Fjor, navnlig den betydeligste af dem, Nedsættelsen af Materielanskaffelser, kun var beregnet for et Aar, og for flere andre Nedsættelsers Vedkommende erklærede Forsvarsministeren jo her i Tinget, at disse Nedsættelser ikke det ene Aar med det andet kunde forliges med Forsvarslovene af 1922. Det Budget, der her er opstillet, er da et Budget, som maa anses for et Normalbudget i Henhold til Forsvarslovene af 1922. Men Forsvarsministeren vil, som det er bebudet i Statsministerens Programtale, fremkomme med Forslag til tekniske Ændringer, Simplifikationer, Besparelser o. s. v., hvorved man vil tilstræbe, saa vidt Forsvarets Effektivitet tillader det, at formindske Udgifterne saaledes, at man kan nærme sig saa meget, som det er muligt, til den Nedsættelse, som blev vedtaget paa Finansloven 1927—28.

Hvad Undervisningsministeriet angaar, da kræver en Forhøjelse paa 150 000 Kr. i Forhold til 1927—28 unægtelig en Forklaring.

Aarsagen til Ulighederne er, som jeg sagde før, i højeste Grad berørt af Nedskæringslovene; men der er dog en af disse Love, som rammer alle Ministerier, nemlig Lønningsloven, hvor et Fjerdingaar mere kommer ind under 1928—29, end der var under 1927—28. Men det maa erindres — det er en ganske almindelig Bemærkning, som jeg beder erindret ved Sammenligninger — det maa erindres, at den af Lønningsloven følgende Besparelse og andre Besparelser paa det enkelte Ministerium kan blive opslugt, ja mere end det, af en enkelt ekstraordinær Udgift, som er nødvendig i Henhold til en gældende Lov, eller Mindreindtægter,

som er uundgaaelige i Henhold til bestaaende Love. Jeg skal nævne som Eksempel: Under Landbrugsministeriet Forøgelsen af Udgiften med Hensyn til Afvanding af Marsken ved Tønder i Henhold til Lov af 18. April 1925 med 333 000 Kr.; under Finansministeriet er der en Godtgørelse fra Kommunerne for Udgiften ved det store Vurderingsaar for Ejendoms- og Grundskyldsvurdering, en Godtgørelse paa 604 000 Kr., som naturligvis ikke kommer med i 1928—29.

Paa Undervisningsministeriets Budget er der det mærkelige Forhold, at skønt selvfølgelig det Kvartal, der kommer med mere i 1928—29 end i 1927—28, paavirker Budgettet stærkt gennem formindsket Tilskud til Lærerlønninger, til Københavns Skolevæsen, til Lærerpensionering etc., er denne Besparelse, som naturligvis er paaført Finanslovforslaget her, opslugt, ja mere end det, af de forøgede Udgifter, som Folkeskolevæsenets Vækst foranlediger, en Vækst, der jo i meget væsentlig Grad er uafhængig af Regeringen og Lovgivningsmagten. Jeg skal som Eksempel nævne, at Udgiften til Tilskud til Lærertilskud trods de Nedsættelser, som følger af, at der er indvundet et Kvartal mere paa Lønningsloven, dog er 417 000 Kr. højere, og Tilskuddet til Pensionsudgifterne er 239 000 Kr. højere i 1928—29 end i 1927—28.

I øvrigt er der selvfølgelig fulgt ensartede Regler med Hensyn til Opstillingen af de forskellige Budgetter. Der er undgaaet nye Udgifter og sparet paa de gamle overalt, hvor der var nogen som helst Mulighed derfor, og saadanne Udgifter, som helt eller delvis er Vederlag for Arbejde, er søgt nedsat i Overensstemmelse med Ændringerne i Lønningsloven. Som sagt, der er nedsat overalt, hvor der kunde nedsættes, men der kræves absolut endnu ret betydelige Reduktioner, som imidlertid i Regelen kun kan finde Sted gennem ændret Lovgivning.

Jeg har tilbage at omtale § 26. Paa denne Paragraf er der en Merudgift af 20 335 000 Kr., medens der paa Finansloven for 1927—28 var en Merindtægt af 366 000 Kr., og paa Statsregnskabet for 1926—27 en Merudgift af 9 831 000 Kr. Hovedgrunden til dette Resultat er, at Indtægten ved Optagelse af Laan i Henhold til bestaaende Love, Jernbanelovene af 1918 og Loven om Bistand til kriseramte Industrier, hvor Finansministeriet bemyndiges til at optage Laan til Beløb af 4 Mill. Kr., paa Finansloven 1927—28 var budgetteret til ca. 28½ Mill. Kr., medens det paa Finans-